

Vztahy Rady bezpečnosti a Mírové a bezpečnostní rady Africké unie

Jakub Veselý
jakub.vesely@amo.cz

#SUMMIT26

1 JAK ČÍST BACKGROUND?

Tento background report vznikl pro účely simulovaného jednání Rady Bezpečnosti OSN na Pražském studentském summitu. Obsahuje obecný kontext o Africké unii a dalších mezinárodních organizacích v Africe, dále pak analyzuje události, na kterých ukazuje, jakým způsobem si spolu PSC (Peace and Security Council of the African Union) a Rada bezpečnosti OSN v minulosti konkurovaly, a kde naopak spolupracovaly.

2 ÚVOD

Ačkoliv se to na první pohled nezdá, mezinárodní integrace v Africe představuje velmi zajímavé téma – na kontinentu působí 8 regionálních hospodářských společenství s různou mírou integrace. Jihoafrická republika je členem G20 a dohromady sedm afrických států je členy Organizace zemí vyvážejících ropu (OPEC). Všechny státy na území Afriky jsou také sdruženy v Africké unii, což je jediná organizace na světě, která sdružuje jeden celý kontinent. Výsledkem jsou nejen zajímavé vnitřní

vztahy mezi jednotlivými státy a organizacemi v rámci Afriky, ale také mezinárodní interakce a spolupráce spojené s Afrikou.

Jedním z aspektů této spolupráce je také vztah Africké unie a Organizace spojených národů – především Rady bezpečnosti OSN. PSC (Mírová a bezpečnostní rada AU) a RB OSN spolu mají bohatou historii spolupráce a stejně tak bohatou historii rivality a neshod z hlediska řešení bezpečnostních otázek v rámci Afriky.

3 OBECNÝ KONTEXT A HISTORICKÉ POZADÍ

nZáklad vztahů mezi Organizací spojených národů a regionálními organizacemi je popsán v Chartě OSN, v šesté kapitole, článku 33, který vyzývá strany ke smírnému řešení konfliktů se zapojením oblastních orgánů, podle osmé kapitoly Charty OSN.¹ Historie vztahů mezi OSN a Africkou unií (AU), respektive jejím předchůdcem – Organizací Africké Jednoty (OAU) je ovšem historií jak vzájemné spolupráce, tak neshod. Obě organizace se v minulosti dopustily chyb, ale také dosáhly řady úspěchů, a to mnohdy právě díky jejich spolupráci.

3.1 Organizace Africké Jednoty (OAU)

OAU vznikla v květnu roku 1963, podpisem Charty OAU v Addis Abebě, a jejími zakládajícími členy bylo 32 států. Šlo o všechny nezávislé státy v Africe, vyjma Jihoafrické republiky, v této době nechvalně proslulé politikou apartheidu a na mezinárodním poli zcela osamocené. Valné shromáždění OSN politiku apartheidu odsoudilo již v roce 1962 Rezolucí č. 1761.²

Účel a cíle OAU byly obsaženy ve druhém článku Charty. Mezi ty patřila zejména podpora jednoty a solidarity afrických států a boj proti veškerým formám kolonialismu v Africe. Článek III také zakotvil důležitý princip nezasahování do vnitřních záležitostí států a respektování suverenity a územní nedotknutelnosti. Ústředním orgánem OAU bylo Shromáždění hlav států a vlád.³ Organizaci nebyly dány výkonné pravomoce, kterými by mohla vstupovat do konfliktních situací v Africe – instituce OAU byly navrženy, aby hledaly spolupráci, nikoliv aby trestaly její nedodržování.⁴ Z toho pramení, že při vyjednávání v konfliktech se OAU opírala spíše o osobní vliv aktérů jednání než o sílu svých institucí.

V roce 1965 byl OAU přiznán status pozorovatele na Valném shromáždění OSN, čímž začaly první snahy o navá-

zání spolupráce. Ty však zůstaly po následujících 30 let spíše symbolickými.⁵ Důvodů k tomu bylo vícero – zejména probíhající studená válka a také dlouhodobá politická nestabilita napříč celým kontinentem. V hospodářské oblasti stojí za zmínku Lagos Plan of Action z roku 1980 a Abuja Treaty z roku 1991. Oba tyto dokumenty vedly postupně ke vzniku Afrického hospodářského společenství (AEC) a osmi regionálních hospodářských společenství.⁶

3.2 Africká unie

V roce 1999 byla přijata Sirtská deklarace, která vedla k transformaci OAU do Africké unie. Po přijetí Sirtské deklarace následoval summit v Lómé 2000, na němž byl schválen zakládající dokument AU – Konstitutivní akt Africké unie. První zasedání nového Shromáždění hlav států AU, nejvyššího orgánu (Shromáždění AU) se konal v Durbanu, 9. 7. 2002.⁷ Členskými státy jsou nyní všechny státy v Africe, včetně Maroka, které v roce 1984 opustilo OAU na protest proti členství Západní Sahary, avšak znovu vstoupilo v roce 2017.⁸ Oproti OAU ustanovila AU některé nové orgány – Africký parlament (PAP), Komisi AU (AUC) a Výkonný výbor AU. Stejně jako měla OAU, i Africká unie má status stálého pozorovatele při OSN.⁹

3.2.1 Panafrický parlament

Panafrický parlament je ustanoven jako orgán, v němž mají všechny státy rovné zastoupení. Parlamenty členských států do něj volí 5 zástupců, z toho alespoň dvě ženy. Zasedá v Midrandu v Jihoafrické republice. V roce 2014 byl přijat Malabský protokol, který má posílit význam PAP – nyní má pouze poradní a konzultační úlohu. Protokol zatím ratifikovalo 11 států a k tomu, aby tento protokol vstoupil v účinnost, je nutná ratifikace alespoň 28 států. Jakmile vstoupí v účinnost, PAP získá legislativní pravomoc a jeho členové budou voleni v přímých volbách.¹⁰

3.2.2 Komise Africké unie

Komise AU je zároveň Sekretariátem AU, který vede každodenní agendu unie. Sídlí v Addis Abebě, spravuje finance a zajišťuje komunikaci a kooperaci všech institucí v rámci AU. Má za úkol komunikovat a spolupracovat s regionálními skupinami a pomáhat státům s implementací programů AU a OSN. Její předseda (v současné době Moussa Faki Mahamat z Čadu) je spolu s Předsedou Africké unie nejvýše postaveným funkcionářem AU. Předseda Africké unie je předsedou Shromáždění hlav států a vlád s funkčním obdobím na jeden rok. Funkce rotuje mezi pěti africkými regiony. V současné době jím je prezident Jihoafrické republiky Cyril Ramaphosa¹¹. Komise se dále skládá z místopředsedy a osmi komisařů. Místopředsedové jsou stejně jako předseda voleni Shromážděním hlav států, členové jsou voleni Výkonným výborem AU a schvalování Shromážděním. Výkonný výbor AU je africkým ekvivalentem Rady ministrů EU, kde zasedají ministři členských států a mají za úkol zejména připravovat agendu pro Shromáždění hlav států.¹²

telná. AU také v některých oblastech přenáší odpovědnost za jednání na REC a teprve pokud mírové prostředky selžou, zasahují orgány AU a OSN.¹⁴ Zejména nejstarší z těchto organizací, Ekonomické společenství států západní Afriky (ECOWAS), vzniklé už v roce 1975, vystupuje poměrně aktivně v bezpečnostní oblasti – během občanské války v Libérii v roce 2003 působila v zemi mise ECOMIL, vedená převážně nigerijskou armádou, která výraznou měrou při-

V současné době působí osm Regionálních hospodářských společenství:

Arab Maghreb Union (UMA)

Common Market for Eastern and Southern Africa (COMESA)

Community of Sahel-Saharan States (CEN-SAD)

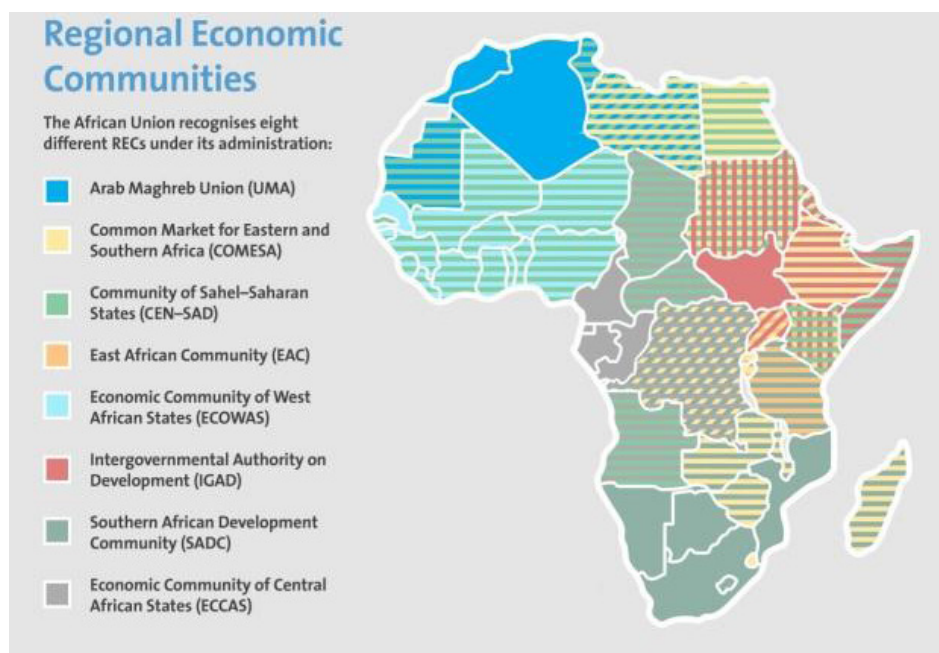
East African Community (EAC)

Economic Community of Central African States (ECCAS)

Economic Community of West African States (ECOWAS)

Intergovernmental Authority on Development (IGAD)

Southern African Development Community (SADC)¹⁵

Obr. 1: Mapa Regionálních hospodářských společenství v Africe¹⁶

3.3 Regionální hospodářská společenství (REC)

Ačkoliv, jak jejich název napovídá, mají REC spíše hospodářské zaměření, vliv regionálních skupin na bezpečnost a řešení konfliktů v Africe není zanedbatelný. Jejich vztahy s AU upravuje zejména výše zmíněná Abuja Treaty a Protokol o vzájemných vztazích z roku 2008.¹³ Na úrovni vztahů se státy Africké unie zaujímají REC roli prostředního článku a řeší vyšší míru integrace a kooperace, takovou, která by na úrovni AU – působící na celém kontinentu – nebyla řeši-

spěla k vyřešení situace.¹⁵ V roce 2008 byl schválen ECOWAS Conflict Prevention Framework (ECPF) jako rámcový dokument k další bezpečnostní spolupráci.¹⁶ V roce 2017 zasahovaly státy ECOWAS v Gambii po prezidentských volbách a to s podporou Rady bezpečnosti¹⁷ i PSC.

3.4 Bezpečnostní a mírová rada Africké unie

Po vzniku Africké unie došlo k určitému přehodnocení dosavadního principu nezasahování do vnitřních záležitostí států. Odstavec

h) článku IV hovoří o právu zasáhnout za zvlášť závažných okolností – proti probíhající genocidě, válečným zločinům a zločinům proti lidskosti, a také odstavec j) o právu člena požádat o intervenci ze strany Unie.¹⁸

Již na prvním Shromáždění AU v Durbanu proto došlo k přijetí protokolu, který zřídil nový orgán – „Peace and Security Council of the African Union” (Mírová a bezpečnostní rada AU, PSC)¹⁹, po vzoru Rady bezpečnosti OSN. Nová PSC se měla stát klíčovou rozhodující institucí pro prevenci a řešení konfliktů v Africe. Má 15 členů volených Shromážděním na 2 roky, u pěti států na 3 roky. Státy, které jsou voleny

na tříleté období, jsou pokaždé jiné. Účelem je zachování kontinuity.²⁰ Předsednictví, stejně jako v Radě bezpečnosti, rotuje.

PSC je zároveň nejdůležitější součástí širšího systému African Peace and Security Architecture (APSA). APSA zahrnuje stále skupiny expertů a systém včasné výstrahy,

kteří mají usnadnit rychlou reakci vůči začínajícím konfliktům na kontinentu.²¹ APSA je zároveň nesmírně důležitá pro koordinaci činnosti OSN – zejména díky kontinentálnímu systému včasné výstrahy jsou vojáci a pozorovatelé, začlenění do APSA, často úplně první, kdo může poskytnout OSN podrobné informace přímo z místa.

4 SPOLUPRÁCE A TŘECÍ PLOCHY

4.1 Africká řešení afrických problémů

Selhání OSN z minulosti vedla představitele afrických států k hledání cest jak posílit roli AU na zajištění míru a bezpečnosti v Africe.²² Obecně přijímaným východiskem v rámci Afriky se stala myšlenka „afrických řešení afrických problémů“,²³ ale interpretace, jestli by tato řešení měla být zaštiťována aktivitami AU, regionálních organizací nebo jednotlivých států, je napříč kontinentem odlišná.

Oblast, ve které aktivita PSC dlouhodobě pokulhává, je schopnost včas a jasně definovat stanoviska a komunikovat je s Radou bezpečnosti OSN. Tři afričtí nestálí členové Rady bezpečnosti (A3) nejsou automaticky účastníky zasedání PSC (pouze pokud jsou současně členem obou Rad).²⁴ Velký význam mají i historické nebo regionální vazby jednotlivých států. Pobřeží slonoviny během svého působení v Radě bezpečnosti projevovalo tendenci spolupracovat více s Francií než se zbytkem A3 (zejména při projednávání rezoluce řešící financování mírových misí AU v prosinci 2018).²⁵

Historické zkušenosti také vedou zúčastněné strany k určité skepsi a to nejen mezi státy AU, ale i na Západě. Například ve Francii ztráty na životech v Mali (od první francouzské intervence zde zemřelo 41 francouzských vojáků a desítky pracovníků mise MINUSMA) vyvolaly debatu nad účastí Francie v konfliktech na kontinentu.²⁶

4.2 Vnitřní nejednota Africké unie – krize v Burundi

4.2.1 Obecný nástin

Poměrně nedávná krize ve středoafričtém státě Burundi a následný rozkol v AU, způsobený rozličnými reakcemi, se stala významným bodem v diskuzích o působení AU v konfliktech na kontinentu. Události odstartovalo rozhodnutí úřadujícího prezidenta Nkurunziza bojovat v roce 2015 o další funkční období. To vedlo k protestům a ozbrojenému pokusu o státní převrat. Konflikt v Burundi sice nepřešel v masovou občanskou válku, ale boje mezi vládou a protestujícími spojené s cílenými útoky protestujících na vládní budovy, na které vláda odpovídala zatýkáním a mučením oponentů, si přesto vyžádaly jen v roce 2016 více než tisíc lidských životů. Zároveň celkem 105 000 lidí ze zhruba 10 milionů obyvatel Burundi²⁷ opustilo zemi.²⁸

4.2.2 Odpověď afrických společenství

Vyjednávání, které mělo konflikt uklidnit, započalo na úrovni Východoafričtého společenství (EAC). Nedařilo se ovšem dosáhnout uklidnění situace mezi protestujícími a vládou, vyjednávání postupně krachovala a situace dále eskalovala. Proto se do situace vložila Komise AU, tehdy v čele s Nkudzana Dlamini-Zuma (jihoafrická politička a první žena v čele Komise AU), a PSC, která 17. prosince 2015 přijala komuniké, kterým ustanovila preventivní misi MAPROBU o síle 5000 lidí. Vláda Burundi měla 96 hodin na odpověď, v opačném případě měla PSC vyzvat Shromáždění hlav států k aplikaci článku 4 odstavce h) – tedy právo zasáhnout v případě, že hrozí válečné zločiny nebo závažné porušování lidských práv.²⁹ O tři dny později však parlament v Burundi přijal usnesení, kterým misi označil za okupaci.³⁰ Shromáždění hlav států zasedalo 30. a 31. ledna 2016, mezitím se situace uklidnila a vláda Burundi dokázala většinu zemí přesvědčit, že krize už dále eskalovat nebude. Shromáždění hlav států proto misi nakonec rozhodlo, že misi nevyšle.³¹

Jako hlavní důvod neúspěchu tohoto pokusu o řešení krize uvádí analýza Crisis group a média zejména podcenění situace v Burundi a naopak přecenění vlastních sil. Zatímco diplomaté vycházeli z toho, že Burundi misi přijme, prezident Nkurunzina nic takového neplánoval. Selhala i komunikace mezi diplomaty Komise a PSC s vládami svých zemí. Tento rozkol silně otrásl pozici AU.³²

4.2.3 Reakce OSN

Na krizi pochopitelně reagovala i OSN. Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) zahájil humanitární operace, jejichž cílem bylo podpořit okolní země, které hostily uprchlé občany Burundi. Z původního plánu, který měl během roku 2016 zahrnovat i finanční výpomoc ve výši 175 milionů dolarů, se však podařilo získat jen necelých 48 milionů dolarů.³³ Zemi rovněž navštívil tehdejší generální tajemník OSN Pan Ki-Mun. K situaci se taktéž vyjadřovala Rada bezpečnosti, která vyzvala k zastavení násilností a mírovému řešení a v roce 2016 udělila mandát pro rozmístění mírových složek – šlo o pozorovatele, vojenské experty, 228 policistů a humanitární odborníky.³⁴

4.3 Financování peacekeepingových operací

Model 25:75, původně koncipovaný jako univerzální klíč pro rozdělení finančních závazků, tedy že 25 % financí bude dodávat AU a 75 % OSN, dostal zelenou ze strany AU v letech 2015 a 2016. Od počátku však nebylo jasné, jak by takový model fungoval v praxi, a jestli by AU dokázala dodržovat tento závazek – vlastní financování AU je dlouhodobě nestabilní a závislé na externích donorech. Přesto však AU učinila velký pokrok, například za rok 2019 hospodařil Mírový fond AU s rozpočtem 131 milionů dolarů, více než

v minulých letech (ačkoliv dlouhodobým cílem je rozpočet 400 milionů dolarů).³⁵ Definitivní zakotvení principu operací AU autorizovaných a finančně podporovaných OSN bylo projednáváno na jednání Rady bezpečnosti na konci roku 2018. Návrh Etiopie však neuspěl, zejména z důvodu nesouhlasu USA, požadující větší záruky transparentnosti financování, disciplíny a dodržování lidských práv ze strany vojáků na takových misích.³⁶ Bez úspěchu bylo i další vyjednávání vedené Francií a o rok později Jihoafrickou republikou, která své ústupky vůči USA a Spojenému království nedokázala vykomunikovat s PSC a Komisí AU. Otázka financování mírových misí tak zůstává nedořešená.³⁷

5 PŘÍKLADY SPOLUPRÁCE

Už od vzniku Africké Unie čelily, navzdory určitým neshodám, OSN i AU velkému množství konfliktů společně. Za zmínku stojí aktivity obou organizací v Súdánu. Původní misi Africké unie AMIS a misi OSN UNMIS zde nahradila společná mise UNAMID,³⁸ co do počtu příslušníků jedna z největších mírových misí v Africe (na základě mandátu Rady bezpečnosti měla mít 20 000 příslušníků³⁹).⁴⁰ V jejím čele stáli po celou dobu Afričané.⁴¹ Ačkoliv situace v Dárfúru ještě

rozhodně nemůže být považována za stabilní, na přelomu let 2019 a 2020 byly podepsány mírové dohody pro centrální a severní část Dárfúru.⁴² Mírová dohoda v Libérii v roce 2003, kdy se na mírových operacích podílely jak jednotky ECOWAS, tak Africká unie, a také mise OSN, byla rovněž ukázkou spolupráce v Africe.⁴³ I další aktivity OSN a AU nemohou probíhat bez spolupráce obou institucí – nejčastěji je to materiální zabezpečení ze strany OSN a personální ze strany AU.⁴⁴

6 SHRNUÍ

Spor o vedoucí roli v řešení krizových situací a o finančním zabezpečení peacekeepingových misí stále není vyřešen. Zároveň jde o téma velice aktuální a ožehavé a bude jak na AU, tak na OSN, zejména pak Radě bezpečnosti, aby na-

lezla kompromis a do budoucna dala záruku, že mírové mise v Africe budou nasazovány včas, budou efektivní a budou schopné zajistit dlouhodobý mír.

7 OTÁZKY PRO JEDNÁNÍ

1. Jak se vaše země staví k politice „afrických řešení afrických problémů“ a k otázce zasahování do krizových situací v jiných státech?
2. Podpoří vaše země zavedení jednotného klíče k financování misí AU, popřípadě společných misí, z prostředků OSN a v jak velké míře?
3. Má vaše země v Africe nějaké zájmy (historické, ekonomické, diplomatické)? Měla vaše země někdy v Africe kolonie? Spolupracuje vaše země nějak úzce s jednotlivými ekonomickými společenstvími?
4. Účastnila se vaše země některých mírových misí v Africe v rámci jakékoliv organizace? Zapojuje se Vaše země do peacekeepingových misí obecně?
5. Měla by Rada bezpečnosti OSN prohloubit spolupráci také s dalšími mezinárodními organizacemi? Existuje podle vašeho státu (či podle dosavadní politiky vašeho státu vzhledem k OSN) šance, že by přenášení pravomocí na regionální organizace ze strany OSN vedlo k oslabení OSN, popřípadě Rady bezpečnosti?
6. Měly by se konat společná zasedání Africké unie a Rady bezpečnosti OSN k vybraným bodům agendy?
7. Mělo by APSA hrát nějakým způsobem rozšířenější roli v rámci řešení problémů v Africe ze strany OSN

8 DOPORUČENÉ A ROZŠIŘUJÍCÍ ZDROJE

Webové stránky Africké Unie

<https://au.int/>

Crisis group – odborné články, týkající se krizí na celém světě

<https://www.crisisgroup.org/>

Článek o vztazích OSN a PSC z Crisis Group

<https://www.securitycouncilreport.org/general-issues-relating-to-africa/?fbclid=IwAR1CsJNjf9I-dDlr7HNkFKYlqpI-SY3nERJ3m6npQP17o4wrLGjd5WQBn28c>

Security Council report – rezoluce Rady Bezpečnosti v souvislostech

<https://www.securitycouncilreport.org/general-issues-relating-to-africa/?fbclid=IwAR1CsJNjf9I-dDlr7HNkFKYlqpI-SY3nERJ3m6npQP17o4wrLGjd5WQBn28c>

Doporučená hudba k poslechu při čtení backgroundu: Toto – Africa

<https://youtu.be/FTQbiNvZqaY>

9 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- 1 TRAUTMAN, Sven. The United Nations and the African Union [online]. Leipzig, 2017 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: https://www.academia.edu/34930389/The_United_Nations_and_the_African_Union_A_Case_of_Cooperation_and_Compensation_in_a_global_regional_Perspective_Conference_Paper_presented_during_the_15_th_International_Summer_School_of_the_Graduate_School_Global_and_Area_Studies_
- 2 Resolution 1761: UN General Assembly. In: . 1962. Dostupné také z: [https://undocs.org/en/A/RES/1761\(XVII\)](https://undocs.org/en/A/RES/1761(XVII))
- 3 <https://au.int/en/treaties/oau-charter-addis-ababa-25-may-1963>
- 4 NII ANKRAH, Marvin. Conflict Resolution in Africa: The Case of the Organisation of African Unity [online]. Hamburg: Anchor Academic Publishing, 2014. ISBN 978-3-95489-578-6. Dostupné z: https://www.academia.edu/41999598/Conflict_Resolution_in_Africa_The_Case_of_the_Organisation_of_African_Unity_OAU_Diplomica_Verlag
- 5 TRAUTMAN, Sven. The United Nations and the African Union [online]. Leipzig, 2017 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: https://www.academia.edu/34930389/The_United_Nations_and_the_African_Union_A_Case_of_Cooperation_and_Compensation_in_a_global_regional_Perspective_Conference_Paper_presented_during_the_15_th_International_Summer_School_of_the_Graduate_School_Global_and_Area_Studies_
- 6 <https://www.tralac.org/resources/by-region/african-union-resources.html>
- 7 About the African Union [online]. [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://au.int/en/overview>
- 8 V době psaní backgroundu probíhala krize v souvislosti se převratem v Mali, na jejímž základě bylo pozastaveno členství Mali v AU. Tato informace je platná k 6. 9. 2020.
- 9 TRAUTMAN, Sven. The United Nations and the African Union [online]. Leipzig, 2017 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: https://www.academia.edu/34930389/The_United_Nations_and_the_African_Union_A_Case_of_Cooperation_and_Compensation_in_a_global_regional_Perspective_Conference_Paper_presented_during_the_15_th_International_Summer_School_of_the_Graduate_School_Global_and_Area_Studies_
- 10 Pan-African Parliament [online]. [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <http://panafricanparliament.org/index.php/about-us>
- 11 <https://au.int/en/cpau#:~:text=The%20current%20Chairperson%20of%20the,Fattah%20el%2DSisi%20of%20Egypt.>
- 12 AU Commission [online]. [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://au.int/en/commission>
- 13 <https://au.int/en/organs/recs>
- 14 Tale of two Councils: Strengthening AU-UN Cooperation [online]. 24-06-2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/279-tale-two-councils-strengthening-au-un-cooperation>
- 15 Resolution 1509: United Nations Security Council. In: . New York, 2003. Dostupné také z: <http://unscr.com/en/resolutions/1509>
- 16 ODOBO, Samuel Osagie, Amos Musa ANDEKIN a Kingsley UDEGBUNAM. Analysis of ECOWAS Institutional Framework for Conflict Management. In: Mediterranean Journal of Social Sciences [online]. De Gruyter Open, 2017 [cit. 2020-08-15]. ISSN ISSN 2039-2117 (online). Dostupné z: https://www.academia.edu/36821061/Analysis_of_ECOWAS_In

stitutional_Framework_for_Conflict_Management

- 17 Resolution 2337: United Nations Security Council. In: . New York, 2017. Dostupné také z: <http://unscr.com/en/resolutions/2337>
- 18 Constitutive Act of tDhe African Union. In: Lómé, Togo, 2000. Dostupné také z: https://au.int/sites/default/files/pages/34873-file-constitutiveact_en.pdf
- 19 <https://au.int/en/psc>
- 20 Constitutive Act of tDhe African Union. In: Lómé, Togo, 2000. Dostupné také z: https://au.int/sites/default/files/pages/34873-file-constitutiveact_en.pdf
- 21 African Peace and Security Architecture: 2010 Assesment Study. In: . Zanzibar, 2010. Dostupné také z: <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/RO%20African%20Peace%20and%20Security%20Architecture.pdf>
- 22 GICHANGA, Margaret. The Peace and Security Council of the African Union. African Security Review, [online]. 2012, 21-06-2012, (21:2), 98-100 [cit. 2020-08-15]. DOI: 10.1080/10246029.2012.665249. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10246029.2012.665249>
- 23 Tale of two Councils: Strengthening AU-UN Cooperation [online]. 24-06-2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/279-tale-two-councils-strengthening-au-un-cooperation>
- 24 tamtéž
- 25 tamtéž
- 26 Helicopter collision kills 13 French troops in Mali. BBC [online]. 26-11-2019 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-africa-50557511>
- 27 <https://data.worldbank.org/country/burundi>
- 28 Kenya asks Burundi president to postpone election. Al-Jazeera [online]. 18-05-2015 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/news/2015/05/kenyan-leader-asks-burundi-president-postpone-poll-15051807237327.html>
- 29 The African Union and the Burundi Crisis: Ambition versus Reality [online]. International Crisis Group, 28-09-2016 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/central-africa/burundi/african-union-and-burundi-crisis-ambition-versus-reality>
- 30 Burundi rejects peacekeeping mission, says it will view deployment as attack. CBC.ca [online]. 19-12-2015 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.cbc.ca/news/world/burundi-african-union-peacekeepers-pierre-nkurunziza-1.3373285>
- 31 tamtéž
- 32 The African Union and the Burundi Crisis: Ambition versus Reality [online]. International Crisis Group, 28-09-2016 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/central-africa/burundi/african-union-and-burundi-crisis-ambition-versus-reality>
- 33 UN News [online]. 2020-04-22 [cit. 2020-09-06]. Dostupné z: <https://news.un.org/en/story/2016/04/527492-burundi-one-year-political-crisis-un-agency-warns-thousands-people-still>
- 34 Resolution 2303: United Nations Security Council. In: . New York, 2016. Dostupné také z: <http://unscr.com/en/>

resolutions/doc/2303

35 The Price of Peace: Securing UN Financing for AU Peace Operations. International Crisis Group [online]. 31-01-2020 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/286-price-peace-securing-un-financing-au-peace-operations>

36 Security Council: 8314th Meeting, 73rd Term, In: . 2018, New York. Dostupné také z: https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_pv_8314.pdf

37 The Price of Peace: Securing UN Financing for AU Peace Operations. International Crisis Group [online]. 31-01-2020 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/286-price-peace-securing-un-financing-au-peace-operations>

38 Tale of two Councils: Strengthening AU-UN Cooperation [online]. 24-06-2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/279-tale-two-councils-strengthening-au-un-cooperation>

39 <https://peacekeeping.un.org/en/mission/unamid>

40 Resolution 1769: United Nations Security Council. In: . New York, 2007. Dostupné také z: <http://unscr.com/en/resolutions/1769>

41 UNITED NATIONS - AFRICAN UNION HYBRID OPERATION IN DARFUR [online]. [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://unamid.unmissions.org/about-unamid-o>

42 Peace agreement on Sudan's northern track. Dabanga Sudan [online]. 27-01-2020 [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.dabangasudan.org/en/all-news/article/peace-agreement-on-sudan-s-northern-track>

43 MOMODU, Samuel. SECOND LIBERIAN CIVIL WAR (1999-2003) [online]. [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://www.blackpast.org/global-african-history/second-liberian-civil-war-1999-2003/>

44 Tale of two Councils: Strengthening AU-UN Cooperation [online]. 24-06-2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.crisisgroup.org/africa/279-tale-two-councils-strengthening-au-un-cooperation>

45 Regional Economic Communities [online]. [cit. 2020-08-15]. Dostupné z: <https://au.int/en/organs/recs>

46 BROWN, Ed, Bruce BYIERS a Jaime DE MELO. Working with the grain of African integration [online]. Maastricht: European Centre for Development Policy Management, 2018 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://ecdpm.org/publications/working-with-the-grain-of-african-integration/>

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO a EU.

- studentsummit.cz
- summit@amo.cz
- facebook.com/studentsummit
- instagram.com/praguestudentsummit
- twitter.com/studentsummit
- youtube.com/studentsummit

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu avzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Jakub Veselý

Autor je spolupracovníkem Asociace pro mezinárodní otázky a členem přípravného týmu Pražského studentského summitu.

POŘADATEL

GENERÁLNÍ PARTNER

AMO.CZ

The Kellner
Family
Foundation

TOP PARTNEŘI

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Evropská
komise

Zastoupení v České republice

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

PARTNEŘI

UNIVERZITA
KARLOVA
V PRAZE

ambassy

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

UNITED NATIONS
Informační centrum OSN v Praze

Městská
část
Praha

MEDIÁLNÍ PARTNER

RESPEKT

#SUMMIT26

Autor: Sára Masopustová

Imprimatur: Tomáš Mígl, Radek Mazuch, Filip Chráska

Jazyková úprava: Michaela Staňková, Barbora Kolečková, Anna Zadražilová

Sazba: Tereza Ondráčková

Grafická úprava: Lucie Vodvářková

**Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
pro potřeby XXVI. ročníku Pražského studentského
summitu.**

© AMO 2020

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz

IČ : 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz